

MARINA VARIA NOVA ET RARIORA;

descripsit

P. S. P A L L A S.

Conuent. exhib. d. 5. April 1787.

Multa et varia Zoologica in Aduersariis inuenio, quae temporis et otii penuria publici iuris facere diu prohibuit. Haec quoque nunc successive *Nouis Actis Academiae* inserere animus est, et breuiter quidem, prout tempus permittit, absque commentis describam. Hic primum Nereides varias, tanquam auctarium ad illustratas quondam in *Miscellaneis Zoologicas* (*Hagae com. 1766. editis*) Aphroditas, dein varia marina ex oceano orientali allata et Asteriam singularem maris americani proponam.

I.

Nereis aphroditois.

Tab. V. fig. 1. ad 7.

Corpus subsesquipedale, crassitie infra minimum digitum, antice teretius, retrorsum lente adtenuatum ad calami cygnei molem, annulosum, teres, ventrali latere (fig. 1.) depresso sculum, convalle longitudinali, obsoletissima exaratum.

Segmenta 148. vel ultra; priora et posteriora sensim longiora. Segmentum singulum vtrinque instructum *pedunculo* (fig. 6.) carnoso, composito e *papilla* a ventrali latere adnata, producta, obtusa et *mammilla* medio exserente *penicillum* exiguum, e pilis gryseis, retractilem, et exsertam *setam* nigrum rigidam. *Cirrus* supra singulum pedunculum crassus, in dorsum prostratus, ad cuius basin superius enascitur branchia.

Branchiae in octo prioribus segmentis nullae, tribus proximis simplices cirriformes, sequentibus sensim maiores (fig. 7.) uno versu pinnatae, pinnulis linearibus, dorsoque varie acclines. Quantum hae branchiae versus posteriora crescunt, tantundem cirrhi decrescunt.

Caput animalis (fig. 2. 3. 4. 5.) refert praeputium truncatum, margine subcrenatum, basi annulo transuersali tantum a dorso, *cirrhisque* binis crassis, distantibus, subtus vero crena marginis et incisura longitudinali notatum.

Os intra praeputium, *laminis* a ventrali latere (fig. 3.) binis in oesophagum longitudinalibus, antice triangulo nigro in praeputio prominentibus instructum. *Palatum* elongatum in massam carneam, praeputio supra adnatam, eiusque cauum exemplentem (fig. 2. 3. a. a.), bilobam, superne intra praeputii marginem instructam *cirrhis* maximis quinis vel senis.

Color animalis in liquore seruati gryseo-cinereus, epidermide iridescente obnebulatus.

Habui specimina ex Oceano Indico, Ceylonam adlente, et forsitan in omni calidioris plagae mari datur. Figura a naturali magnitudine imminuta est.

II.

Nereis ebranchiata.

Tab. V. fig. 8 — 10.

Corpus pedale, crassitie calami scriptorii, annulosum, teres, lumbriciforme, vtraque extremitate, at insignius versus posteriora adtenuatum, bifariam pinnatum pedunculis singulo segmento vtrinque singulis (fig. 8.).

Segmenta corporis 269. singula a ventrali latere medio punto impresso notata, prima et postrema sensim minora; ultimum crenatum, ani aperturam coronans.

Pedunculi cylindrici, breues, apice transuersim bifidi, portione antica papillari, postica multo longiore, subulata; inter quas enascuntur pili rariusculi, gryseo-aureoli, rigidi (fig. 10.).

Capitis praeputium constat annulis binis (fig. 9.) pedunculorum apparatu parentibus, subtus vnitis et crenatis.

Os contractum rugis binis et lobo palati globoso prominulum.

Branchiae cirrhiue capitis in hac specie plane absunt.

Color gryseo-fuscus, cuticula iridescente. Ventriculus exilis, carnosus.

Haec quoque species e mari indico adlata fuit, sed datur affinis in mari germanico, coerulescens.

III.

III.

Nereis lamellifera.

Tab. V. fig. 11. ad 17.

Corpus in mari germanico ad summum bipedale, in Indico specimine bipedale, crassitie pennae gallinaceae, annulosum, teres, antice parum, versus posteriora lentissime adtenuatum, vtroque latere lamelloso-pedunculatum (fig. 11.).

Segmenta numero incerta, in nostratis inter 200 et 300, in specimine exotico vltra 550, vniuersa a ventrali latere insigni fossula impressa.

Pedunculi (fig. 18.) compressi, setulis flauicantibus praepilati, subtus aucti foliolo (a. b.) semilunato, apice libero. Ad dorsum singulo pedunculo insidet foliolum aliud maius, semicordatum, subtilissime venosum, apice reflexum. Foliola peduncularum et dorsalia confertim retrorsum imbricata, latera totius animalis velut laxe squamosa fistunt.

Caput instructum *cirrhis* quatuor parium, quorum duo a dorso, remotiora, maiora, vnum utrinque versus latus, (Fig. 12. 13. ex indica, 14. 15. aucta magnitudine ex atlantica, AA naturali mole ex eadem). *Palatum* prominens papilla quatuor mucronibus carneis stellata (fig. 14. 15. a a.), sub qua, compresso vel macerato post mortem animali, protruditur *oesophagus* (fig. 16. 17. c c. aucta BB. naturali magnitudine) extrorsum subuersus, lineis longitudinalibus parallelis, dentatis duodecim, seu seriebus punctorum muricata.

Supra papillam oris quadrispinosam, puncta duo nigra distincta (fig. 12. 16.) pro oculis forte habenda.

Color

Color Nereidis europaeae recentis flauescente - gryseus, pallidus et ob epidermidem iridescent; in dorso lituris singulo segmento singulis, viridicantibus, obsoletis distinctus. Foliola lateralia margine fuscescunt.

In multis speciminibus postica corporis extremitas abrupta reperitur, et in non paucis teneriore tenuioreque caudam e praeruptae partis vulnere repullulasse obseruaui; vnde Nereidi nostrae, et congeneribus forte omnibus, facultatem corporis amissam partem resarcendi datam appetat.

Reperitur haec species, vaga inter vegetabilia et quisquilias marinas, in Mari Indico, mediterraneo et septentrionali, tantum magnitudine diuersa. Videtur illam *Plancus* indicasse.

IV.

Nereis lumbricoides.

*Tab. V. fig. 19. 29 *.*

Hoc nomine mihi venit *Lumbricus marinus Linnaei*, qui omnino quidem affinitatem genericam, inter *Nereides* et *Lumbricos*, etiam alias insignem complet, attamen propter branchias setis dorsalibus additas mihi potius priori generi adnumerandus videtur.

Notum est, hunc vermem, ut *Nereides* etiam aliquae faciunt, instar *Lumbricorum* in fundo maris arenoso, praesertim vadorum, delitescere et recedente aestu gyros exrementorum e subtilissimo sabulo constantium supra canalem, in quo latent, egerere. Notum etiam, a piscatoribus e profunditate sesquipedali et ultra effodi ad inescandos hamos capiendis *Gadis* et *Pleuronectibus* destinatos. Anglis ideo nomine *Lugs* vel *Noua Acla Acad. Imp. Sc. T. II.*

G g

Log-

Logworms sunt notissimi. Summa magnitudo, qua occurunt, est octo ad decem pollicum, et digitus minoris crassities. Icone nostra (fig. 19.) minorem expressi.

Corpus molle, teres, antice crassius, subadtnuatum, convexe annulosum, vulgo semipedale, crassitie calami cygnei vel antice minoris digitii.

Os laxum, truncatum, labio papillis conicis mollibus confertis obsito, quae et in oesophagum, pro lubitu vermis exserendum, continuantur.

Annuli corporis conuexo-turgiduli, granulofo-striati, prominentiores circiter 19. aequidistantes, iisque interiecti vbi que quaterni, nisi inter duos primos, vbi tantum bini (fig. 19.*).

Fasciculus seu penicillus setularum subaurearum setaceus vtrinque ad dorsum in singulo annulorum prominentiorum, adeoque 19. parium; quorum septem priora simplicia, reliqua postice stipata *branchiolis* seu cirrhis pinnatis (fig. 19.*). Hae branchiae interne et postice ad penicillos enascuntur, longiores vbiue 2. et aliquot minores, lineariter adtnuatae, pinnatae pinnulis confertis, ramosis.

Annuli prominentiores, praesertim posteriores, ad latera subbilabiati, vt quasi pedunculorum carneorum in Nereidibus vestigia exprimant.

Postica corporis extremitas aequaliter annulata, truncata; *ani* apertura terminali.

Color animalis recentis quasi cutis quorundam Nigritarum, carneus, nigredine obductus. Branchiae albidae.

V.

Nereis chryscephala.

Tab. V. fig. 20. 20*.

Tubulos in fundo maris Indici colit, et est affinis *Nereidi tophigenae*, quae *Sabella alveolata Linnaei*.

Corpus molle, continuum, adtenuatum, vtrinque cristis transuersis carnosis, confertis, lamellosum (fig. 20.). Latus dorsale (B.) latius, planiusculum.

Pedunculi seu cristae transuersae lateraliter subacuto limbo prominuli, ad ventrale latus producti atque terminati *mucrone* carneo, subulato, antrorsum incuruo, et ante mucronem *penicillo* pilorum subtilissimo, exalbido - aureolo (B.).

Ad dorsum pariter producti pedunculi terminantur *cirrho* maximo, crasso, dorso acclini, in prioribus minore, posticis sensim exiliore (fig. A.).

E cristarum lateralium vtrinque secunda, tertia, quarta- que postice oritur *brachiolum* seu processus carneus planus, retrorsum adpressus corpori, margine terminali recto, ciliatus setis aureis, parallelis, circiter nouem. Horum brachiolorum priores minores sunt.

Caput animalis discretum a corpore, truncatum, a dor- fali latere (B.) integrum, conuexum, a ventre profunde ex- scisso - excavatum (A.), extremo vertice truncato, bisulco (fig. 20 *.). Scissurae limbi margine et intus *cirrbis* nume- rosissimis, confertis, capillaribus ciliato - hirti (A.). Truncati

verticis discus coronatus *paleolis* aureis (fig. 20 *.) confertis, bifariam dispositis, *exterioribus* latioribus, acutis diuergentibus; *interioribus* introrsum et versus scissuram directis, longioribus setaceis. Sub corona paleolarum exteriore *limbus* carneus crenatus (fig. 20. B.).

Os infra scissuram seu sinum capitis, longitudinaliter continuens, postice cinctum *ruga* semicirculari, crenata (B.).

Postica corporis pars producta *intestino* cylindrico, fere pollicari, contorto, quod, saltem ex parte, naturaliter in viuo quoque verme exsertum esse videtur.

Longitudo vermis, quem descripsi, erat quatuor circiter pollicum.

VI.

Serpula spirillum.

Tab. V. fig. 21.

Vulgaris haec in Fuco vesiculofo maris germanici serpula, quoad testam notissima, meretur etiam ipsa describi, quippe elegantissima. Obseruaui viuam anno 1767, ad Trauac ostium aduerso vento retentus, quum Rossiam peterem.

Animalculum intra tubum lumbriciforme, rubicundum, antice truncatum (A a.).

Branchiae octo, ab utroque scilicet latere quatuor, ciliatae seu pinnatae filis utrinque circiter duodenis, tenerrimae, subrecurvatae ubi animal illas exferit (A. B.).

Os spathulaeforme (*A B. b b.*), extremitate rubicundum, secundum spiram curuatum, apice vnguiformi, vix excavato.

VII.

Limax tetraquetra.

Tab. V. fig. 22.

Limacem huncce marinum e Curilis insulis accepi, vbi crudum coctumque edunt et *Tochui* appellant incolae. Paulo maiores iconē dantur, et siccatae formam bene seruant. Posset ad *Linnaei* mentem *Doridis* species videri; mihi vero neque Dorides, nec *Laplysia Linnaei* satis a Limacibus genere distinguendae videntur.

Corpus huic Limaci (*fig. 22.*) quadrangulare, postice acutum, anterius obtusum, totum coriaceum, planilaterum. *Latus dorsale* cartilagineo coriaceum, grandinoso - inaequale, angulis carunculato - hiulcis; *laterales* facies laeuiores, molioresque, dextrum orificio respiratorio (*E.*) perforatum. *Inferior* facies pedem limacinum pulposum, vndique submarginatum refert.

Os in extremitate anteriore (*C.*) supra pedem oblique truncata, vnilabiatum, longitudinale, cinctum rugis aliquot concentricis, infra deficientibus. Supra has imminet limbus subreflexus, vtrinque in laciniam lacero - dentatam (*A.*) productus, pone quas forsitan ad *B.* vtrinque tentaculum exseritur, quod tamen detegere in siccatis, denuo emollitis haud potui.

Intus areae os ambienti subiacent *laminae* binae corneo - osseae (*fig. 22 *.* *A.*) luteae, extrorsum conuexae, lae-

villimae, interiore margine crassiore intra labia oris prominulae dentium loco.

Interiora animalis, propter duritiem et conglutinationem accurate scrutari haud licuit; quae ex analogia diuinari fere potuerunt, haec sunt:

Posticam cavitatem corporis, totius animalis facile ultra dimidium, occupabat *parenchyma* hepatis compactum, luteum.

In anterioribus, a sinistris *glomus* anfractuosus compactus iacebat, qui tenui canali ab ore ortus, subaequali crassitie canalis pergebat in gyros contortuplicatus, et intus parenchymatosus videbatur, separari enim membrana vix potuit. Extrema pars huius intestini, quod 5''. circiter aequare videbatur, inter lactes immergebatur et versus orificium magnum dextri lateris (fig. 22 *. B. 22. E.) tendebat.

Ad dextrum latus, anterius, statim pone caput, positus erat fibris adnatus *folliculus* vacuus, fibris carnosis praeditus, introrsum rugose retractus mole fabae, in cuius fundo *corpus* carnosum, valde fibrosum, conico - acuminatum, laeve, folliculo adnatum latebat, quod externo ampio orificio (B a.) exseri posse videbatur.

Pone hunc folliculum *corpus* insigne lobato - pampiniforme, parenchymatoso - lacteum, conglomeratum, quod in ductum collectum exiliori orificio (B. b.) extus hiat.

Pone spiraculum B a. ad ipsam cutem laterum ampullula mole pisi, miniacea massa, subtilissimum arenae puluerem ad tactum aemulante, repleta.

Inter folliculum rubrum, corpus lachicum et maiorem folliculum compressus interiacet *folliculus* alius minor *triqueter*, ex crassiuscula membrana et ut videtur glandulosa factus, nisi capax, ipsam ad cutem sessilis, vacuus, exteriusque hians orificio proprio (B. c.).

Intestinum ad ipsum quoque orificium b. videbatur infertum, intra extimam eius oram, ut extus hocce orificium tantum simplex appareret.

Minutiora distingui haud potuere, neque formae viscerum bene determinari.

Oris apparatus insignis: sub cute externa *lamina* carnosa oualis, medio fissa, uti externa apertura. Ab hac facile secedebant laminae osseae cornea (22*. A.) quarum cauum postice carne larga seu robustis musculis erat repletum, inferior pars fibris firmis pedi limacino adnata.

VIII.

Asterias oligactes.

Tab. VI. fig. 23. A. B.

Ad Asterias ophiuras pertinet, omniumque huius affinitatis maxime abnormi proportione gaudet. Adhaerentem inveni Gorgoniae cuidam simplici (Milleporae alcicorni innatae) quam Curassoa adlatam quondam misit Illust. Baro à Rengers. Radiis intortis Gorgoniae implicata haerebat.

Corpusculum duriusculum, exiguum, magnitudine ea quam figura exprimit, (fig. 23. A. B.), pentagorum, angulis truncatis;

catis; *superiore* facie (B.) medio impressa, stellataque costis rotundatis denis, per paria versus angulos truncatos subparallelis, extrorsum crassescientibus; *inferiore* facie plana, ore in medio rimis linearibus discisso, stellato et ad ortum radiorum *fissura* vtrinque subobliqua incisa.

Radii proportione corporis enormi longitudine ad 15. pollices et ultra explere visi, quantum mensurari filo potuere, tereti - filiformes, lentissime adtenuati, compositi *articulis* cerebrimis, crustaceis, osseis, consistentia et colore ut in Asteria Medusae. Singuli articuli ad latus ori respondens instructi pendunculis seu *stylis* binis mobilibus, ipso articulo vix longioribus, approximatis.

Color totius albo - flauescens, consistentia dura, crustacea.

IX.

Lepas cariosa.

Tab. VI. fig. 24. A. B.

Hanc testam singularem, admodum crassam in hoc genere et solidam, e Curiolis insulis accepi. Alba est, magnitudo exakte, quam figurae exprimunt, (A. a superiore, B. ab inferiore latere delineatae). Admodum depresso est, margine ambitus extenuato, interiore circa orificium crasso, inaequali. Superficies exterior sulcato - cariosa; interior inaequalis, laevis, obsoletissime in laminas coalitas diuisae.

X.

Pholas Teredula.

Tab. VI. fig. 25. A. ad D.

In littore maris germanici ad Belgium aliquando reperi frustum ligni quercini, adhuc bene duri, quod innumeris huius Pho-

Pholadis testis erat perforatum, simul Sertulariis obductum, quibus remotis, minutissima patebant foramina, quae subito dilatato, sed breui cauo in lignum penetrabant incerta directione (fig. 25. D.). Vacua alia erant caua, testulas tantum continentia, nulla intus visibili crusta calcarea obuestita, attamen ab infuso spiritu nitri efferuescentia. In aliis integra et viua aderant animalcula quae hic describo, testulis suis Teredinem navalem, sed breui corpore Pholadem ita mentientia, ut etiam hinc affinitas summa, iam ab *Adansonio* indicata, inter Teredinem et Pholades appareret.

Fig. 25. a. refert Pholadem Teredulam magnitudine naturali, quae cauis ligni, cuius fragmentum, naturali item magnitudine, ad *D.* sifit, inhaesit. *A.* Refert animal aucta mole, vbi testae, et corpus dactyliforme, sutura granulata, fusca longitudinaliter insignitum, apparet; *B.* testas albas ab animali disiunctas a basi, et *C.* unicam ab interno latere, vbi etiam densa cardine introrsum exsertus conspicitur, qui in aliis Pholadibus pariter obseruatur.

Ne quis confundat, addo: etiam in mari germanico repertii saepe ligni putridi fragmenta maiora, varie perforata brevibus canalibus, sed paulo maioribus, quibus Mya quaedam elegantissima continetur. Pholas vero nostra in exilibus ligni fragmentis, saepe in ramulis pollice non crassioribus, sed semper in ligno putredine nondum confecto nidulatur.

XI.

Chiton amiculatus.

Tab. VII. fig. 26 ad 30.

Maximus est omnium huius generis qui hucusque intonuerunt, quippe qui saepe in longitudinem sex pollicum annulata. *Nova Acta Acad. Imp. Sc. T. II.* H h glio-

glicorum (*Stellerō* obseruante) excrescit, mihique ipsi inter minores plures, quadripollicaris, licet siccus, e Curilis insulis adlatus est.

Forma siccata, Chitones vulgares refert; sed oscula scuti (fig. 26.) obducta corio cartilaginoso, extus scabro et subverrucoso, continuato que margini vnde scutum ambienti, crasso, arguto, cartilagineo, subtus plano, laeui.

Pes subtus (fig. 28.) lanceolatus, circumferentia scuti multo minor, et fere triplo angustior, postice subacutus, ante obtusus. *Os* in corpusculo plano, calcis equinae formam referente, a pede distincto (a).

Inter pedem et marginem scuti fossa ambiens impressa, intra quam fluctuat *limbus* scuto interius adnatus (b b.), pectinatus barbulis mollibus, compressis, confertis, branchias piscium ruditer referentibus, similique forsitan functioni destinatis.

Scutum corio denudatum (fig. 27.) et a circumadnatato margine cartilaginoso separatum, seu skeleton animalis, constat osculis octonis albis, lapideae indolis, fragilissimis, imbricatis; quorum primum (fig. 30.) forma fere vngulae equinae seu patellae dimidiatae, reniforme, margine antico leviter crenatum et supra per ambitum subtilissime striatum; intermedia (b. b.) 2 ad 7, quorum maximum quartum, quasi e duobus planis orbiculatis composita, angulo obtuso coadunatis (fig. 29.), margine praesertim postico extenuatis integris, disco et symphysi incrassatis, supraque transuersa inscriptione obsolete turgescente instructis.

His omnibus 1 — 7. in ipso sinus postici angulo (c. c.) fossula pentagona, argute marginata, postice truncata.

Officulum vltinum (d.) angulatum, quasi e duobus pentagonis compositum, postice excisum, fossulaque symphyseos a margine remota diuersum.

Stellerus de Chitone nostra haec habet: „Circa por-
„tum D. Petri et Pauli et Lopatka promontorium abunde eii-
„citur a fluctibus oceani; comeditur, nec mali saporis est,
„corio cartilaginem Sturionis, substantia interna vitellum oui-
„formam, colore, et sapore referente. Camtschadalis vocatur
„sua lingua Keru. Dorsum lutescens, multis papillis rubris ob-
„situm; subtus glaber lutescens. Fimbriae pectinatae carneae.
„branchiarum piscium similes, .

Mitella, Balani species tertia verrucosa *Sebae thes. vol. II. tab. 61. fig. 5. p. 61.* est Chitonis species corio itidem ver-
rucoſo obducta, nostrae in eo ſimilis, quod ſcuta non appare-
ant. Locum natalem non indicat Seba.

XII.

Helix coriacea.

Tab. VII. fig. 31 ad 33.

Solum fere exemplum Testacei coriacei e Curilis insu-
lis accepi, vbi inquiline *Tschoma*, Camtschatice *Chonochtur* ap-
pellatur. Magnitudinem summam, quam vidi, icon (fig. 31.)
exprimit; sed dantur maiores. A Camtschadalis hae potissimum
testae pro cymbis habentur quibus Mures oeconomos migran-
tes maris ſinus transfretare fabulantur, vnde Russis hac testae
Baidarki vulgo audiunt.

(244) *Testa*, cum humet, cartilagineo cornea, vel mollusce corneola, sicca membranaceo-cornea, lutescens, subpellucens, dimidiam Bucardii testam fere referens, paulo irregulari circumscriptione ouata, gibba, hinc vmbilicata *spira* simplici (*a.*), margini ibidem ventricose collecto (*b.*) proxima, impressa, quaeque interius, praesertim in iunioribus (fig. 32. 33.), tenui calcarea crusta obducitur. Circumferentia (*c. c. c.*) effusa, et ad dextram spirae margo leuiter extrorsum flexus. Superficies tota in iunioribus striis circularibus, margini effuso parallelis; in maiori obsoletis rugis annotinis imbricata, versus marginem hirsutie quadam asperata.

Varietates recenset *Stellerus* sequentes: „ *Auris marinae* „ (sic testam vocat) *varietas*, turbine dextrum latus spectante. „ — *Eadem* cuius *turbo* sinistrum latus spectat. — *Eadem mem-* „ *branacea*, *spadicea*, cuius primum superioris testae rudimen- „ *tum* necdum absolutum. — *Eadem membranacea*, *virides-* „ *cens* ac *diaphana*. *Ochoti* et ad *Bolschaja fl.* *ostium ejici-* „ *untur copiose* et a *Laris* auide deuorantur. „

XIII.

Ascidia squamata.

Tab. VII. fig. 34. — 37.

Simile huic nostro Curilico Molluscum nomine Holothuria squamatae in *Faunae Danicae Fasc. I. Tab. X. fig. 1. 2.* 3. delineauit *Müllerus*, sed multo minus. Specimina nostra, copiose satis missa, sed siccata, circa os etiam reliquias mucosas tentaculorum referebant, quae tamen, aqua macerata, nullam organicam texturam prodiderunt. Adfuisse similes Noruagiae *Mülleri* verosimile est; et tamen mihi vtrumque molluscum potius

tius ad Ascidiás, quam ad Holothuria pertinere videtur, licet transitum ad haec efficiat.

Animal, si poëtico genio indulgere velis, Sírenum vel Néréidum quasi mammae squamosas refert. Magnitudinem sumam speciminum visorum icon exprimit.

Basis oblonga, coriacea, laevis, instar pedis Actiniæ plana, colore coccineo, etiam in siccatis, rutila.

Corpus non multo magis gibbum, quam ut insignem mammarum foeminarum tumorem aequet, supra conuexe bi-tuberum, altero tubere paulo maiore, vbi os et tentaculorum vestigia, utroque perforato.

Totum corpus tegunt *squamæ* lapidofæ, fragiles, subrotundo quadratulae, sursum imbricatae, quarum dispositio ex iconе patet. Squamas immersas connectit et obuestit *epidermis* mollis, hinc inde inter squamas *callis* minutis adspersa, saltem in maximis. *Calli* maiores seu *squamæ* imperfectæ, sensim imminutæ, circa orifia tuberum.

Interanea singularis structuræ, sed in siccatis, maceratione emollitis speciminibus imperfecte successit anatome. Cavitas interna exhibet primo *musculum* circularem, marginem testudinis *squamatae* legentem, a quo fibrae radiatim secundum testudinem in dorsum eiusdem conuergunt. Fibrae aliquot inter orifia longitudinales.

Orificium a. ducit in folliculum tympaniformem (fig. 35. c. d. e.), rubicundo vel ruberrimo magmate plenum, cuius in-

feriorem marginem coronat series *ossiculorum* (*e. e.*) concatenatorum, ex lapidea fragilissima substantia factorum, quae (fig. 37.) tricuria sunt, uno crure truncato versus os directa, duabus inferioribus inter se concatenata (fig. 36.). *Musculi* quinque (*d. d. d.*) insignes, circa hoc tympanum seu ventriculum inserti, illum fundo testudinis adligant.

E medio disci ossiculis cincti pergit *intestinum* (*f.*) magnum gryseo plenum, flexuosum, inseriturque *vesiculae* (*g.*) vacuae, intus glabrae, quae altero orificio animalis (fig. 34. *b.*) respondet, et circa quam corpus tubulofo fibrosum haeret, quod scrutari haud potui.

Ventriculi structura utique Actiniis ambulatoriis seu Holothuriis affine reddunt hoc animal, nisi quod plano laterali affixum haereat, duobus orificiis sursum patens.

XIV.

Ascidia aurantium

Tab. VII. fig. 38.

Cum praecedenti complura siccata specimina etiam huius ex insulis Curiulis adlata sunt.

Magnitudo saepe pomi aurantii maioris. *Forma*, praeter basin truncatam testis lapillisque insidentem et papillas osculiferas, subglobosa.

Corium externum in siccatis passim in magnas rugas crispatum, naturaliter aequabile, tenacissimum, rigidiusculum, vix

vngue

vngue crassius, extus totum *punctis* duriusculis, distantibus scabratum.

Papillae in vertice sphaerae binae cylindraceae, rugosae, altera maior, vtraque orificio cruciatim diffisso peruvia.

Intra canum corii continetur *follis* ductibus duobus carnosis orificiis papillarum insertus, constans strato fibrarum extus circularium interioreque grossiorum longitudinalium, in discum baseos tendinosum, circularem conuentibus. Hic follis seu *ventriculus* facile integer a corio secedit et enucleatur, intus vacuus, aquam marinam recepturus, stipatus adnato *viscere* parenchymatoso, in anfractus intestiniformes efficto, flavescente, a basi per latus arcuato - adscendente.

Color extus coccineus.

XV.

Ascidia globularis.

Tab. VII. fig. 39. 40.

In littoribus vadosis arena subtili stratis matis hyperborei ad Carae sinum copiosa collegit specimina Amiciss. Sujèf, quum an. 1770. oram istam glacialem adiit. In spiritu frumenti optime conseruari potuit, licet molle corpus.

Maximae Cerasum maiorem aequabant. *Corpus* simplissimum, ex ouali globosum, semipellucidum, glabrum, subitus pedunculo breuissimo supra arenam vel lapillos adfixum, supra pertusum osculis binis, distantibus, vix quidquam prominulis.

Corium externum epidermidis humanae crassioris, diu maceratae simile, cinerascente-pellucens, extus subtilissime punctato scabrum et plerumque arena subtili adglutinata confertim obsumum.

Dissecto corio *intus* appetat *saccus* seu *ventriculus* (*d. b. c. c. a. d.*) forma externo inuolucro similis, ad marginem pedunculi gemino ligamento (*c. c.*) insertus et supra orificiis (*d. d.*) adnatus, caeterum vndeque solutus; in quo *fibrae* distinctae paucum inter se distantes, transversae, neruique longitudinales, magis inter se distantes, paralleli, interiores apparent. Superficies interior sacci *circulo* versus orificio striato laeui, caeterum plicis longitudinalibus, mollibus rugosa, quas efficit interior tunica villosa. Ad fundum sacci, inter orificium maius et pedunculum, inter externam fibroso-nerueam, internaque tunicam plicatam, latet *viscus* (*a.*) depresso, totum globulis minutis, magnitudine arenulae, albis refertissimum, quod certe ouarium est, neque in omnibus adest; in minoribus enim ne vestigium quidem eius vidi. Visus mihi sum videre porum exiguum ad ipsum pedunculum externi inuolucri, cui alterum e ligamentis basilaribus ventriculi seu folliculi interni adhaeret, quiique forte oviductus est.

Ab altero latere, inter tunicas, latet *viscus* (*b.*) parenchymatosum, lutescens, cylindraceum, utrinque obtusum, quod hepatis vel pancreatis analogum dices, quodque nulli deest.

In sacco nunquam heterogenei quidquam, praeter liquorem limpidum inueni in pluribus dissectis; ut sola aqua marina nutriri animal vix dubitem.

Pallas, Peter Simon. 1788. "Marina varia nova et rariora." *Nova acta Academiae scientiarum imperialis petropolitanae* 2, 229–249.

View This Item Online: <https://www.biodiversitylibrary.org/item/38498>

Permalink: <https://www.biodiversitylibrary.org/partpdf/245201>

Holding Institution

American Museum of Natural History Library

Sponsored by

Biodiversity Heritage Library

Copyright & Reuse

Copyright Status: NOT_IN_COPYRIGHT

This document was created from content at the **Biodiversity Heritage Library**, the world's largest open access digital library for biodiversity literature and archives. Visit BHL at <https://www.biodiversitylibrary.org>.